

Czwartek, 3 lutego 2011 r.

III

(Akty przygotowawcze)

PARLAMENT EUROPEJSKI

Instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju *II**

P7_TA(2011)0030

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 3 lutego 2011 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1905/2006 ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju (16447/1/2010 – C7-0424/2010 – 2010/0059(COD))

(2012/C 182 E/07)

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu (16447/1/2010 – C7-0424/2010),
 - uwzględniając uwagi do projektu aktu ustawodawczego przekazane przez parlamenty narodowe,
 - uwzględniając stanowisko zajęte w pierwszym czytaniu ⁽¹⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2010)0102),
 - uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 66 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Rozwoju (A7-0009/2011),
1. przyjmuje w drugim czytaniu stanowisko przedstawione poniżej;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji i parlamentom państw członkowskich.

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, 21.10.2010, P7_TA(2010)0382.

Czwartek, 3 lutego 2011 r.

P7_TC2-COD(2010)0059

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w drugim czytaniu w 3 lutego 2011 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2011 zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1905/2006 ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 209 ust 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unijna polityka na rzecz rozwoju ma na celu zmniejszenie, a ostatecznie wyeliminowanie ubóstwa.
- (2) Unia, jako członek Światowej Organizacji Handlu (WTO), jest zaangażowana we włączanie handlu w strategię na rzecz rozwoju oraz w propagowanie handlu międzynarodowego w celu przyspieszenia rozwoju oraz zmniejszenia i – w dłuższej perspektywie – wyeliminowania ubóstwa na świecie.
- (3) Unia wspiera grupę państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) na ich drodze do zmniejszenia ubóstwa i osiągnięcia trwałego rozwoju gospodarczego i społecznego i uznaje znaczenie sektorów żywnościowych ich gospodarek.
- (4) Unia jest zaangażowana we wspieranie sprawnej i stopniowej integracji krajów rozwijających się do gospodarki światowej w celu osiągnięcia przez nie trwałego rozwoju. Kraje AKP będące głównymi eksporterami bananów mogą napotykać trudności w związku ze zmieniającymi się ustaleniami dotyczącymi handlu, przede wszystkim w wyniku liberalizacji taryf KNU w ramach WTO oraz w wyniku umów dwustronnych lub regionalnych zawartych lub w trakcie zawierania między Unią i krajami Ameryki Łacińskiej. Program środków towarzyszących w sektorze bananów („program”) powinien zatem zostać włączony do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1905/2006 ⁽²⁾.
- (5) Środki pomocy finansowej, jakie należy przyjąć w ramach programu, powinny mieć na celu poprawę poziomu i warunków życia ludzi zamieszkujących obszary uprawy bananów oraz uczestniczących w łańcuchach wartości w sektorze bananów, zwłaszcza drobnych rolników i małych gospodarstw, a także zapewnienie zgodności z normami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz normami środowiskowymi, szczególnie z normami dotyczącymi stosowania pestycydów i narażenia na kontakt z nimi. Środki powinny **zatem** wspierać dostosowanie i **obejmować**, w stosownych przypadkach, restrukturyzację obszarów zależnych od eksportu bananów poprzez ukierunkowane wsparcie finansowe lub konkretne działania. Środki te powinny zmierzać do ustanowienia polityki kształtowania odporności społecznej, dywersyfikacji gospodarczej lub inwestycji w poprawę konkurencyjności w przypadkach, w których wydaje się to efektywne, biorąc pod uwagę rezultaty i doświadczenia uzyskane w ramach

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 21 października 2010 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym), stanowisko Rady z dnia 10 grudnia 2010 r. przyjęte w pierwszym czytaniu (Dz.U. C 7 E z 12.1.2011, s. 17) oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 3.2.2011 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41.

Czwartek, 3 lutego 2011 r.

specjalnego systemu pomocy dla krajów AKP będących tradycyjnymi dostawcami bananów, ustanowionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 2686/94 ⁽¹⁾, oraz specjalnych ram pomocy dla krajów AKP będących tradycyjnymi dostawcami bananów, ustanowionych rozporządzeniem Rady (WE) nr 856/1999 ⁽²⁾ i rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1609/1999 ⁽³⁾. Unia uznaje znaczenie propagowania sprawiedliwszego podziału dochodów pochodzących z sektora bananów.

- (6) Program powinien towarzyszyć procesowi dostosowania w krajach AKP, które w ostatnich latach eksportowały do Unii znaczące ilości bananów i które będą odczuwały skutki liberalizacji w ramach porozumienia genewskiego w sprawie handlu bananami ⁽⁴⁾ oraz w wyniku umów dwustronnych lub regionalnych zawartych lub będących w trakcie zawierania między Unią i krajami Ameryki Łacińskiej. Program opiera się o specjalne ramy pomocy dla krajów AKP będących tradycyjnymi dostawcami bananów. Program jest zgodny ze zobowiązaniami międzynarodowymi Unii w ramach WTO i koncentruje się na restrukturyzacji i poprawie konkurencyjności, a zatem ma określony czas trwania, który wynosi cztery lata (2010-2013).
- (7) Według wniosków z komunikatu Komisji z dnia 17 marca 2010 r., zatytułowanego „Sprawozdanie dwuletnie w sprawie specjalnych ram pomocy dla tradycyjnych dostawców bananów”, programy pomocy realizowane w przeszłości w znaczny sposób przyczyniły się do poprawy zdolności skutecznego zróżnicowania gospodarczego, chociaż nie można jeszcze określić ich pełnego wpływu, a zrównoważony charakter eksportu bananów z krajów AKP pozostaje niepewny.
- (8) Komisja dokonała oceny specjalnych ram pomocy i nie przeprowadziła oceny wpływu środków towarzyszących w sektorze bananów.
- (9) Komisja powinna zapewnić właściwą koordynację tego programu z indykatywnymi programami regionalnymi i krajowymi realizowanymi w krajach korzystających z pomocy, zwłaszcza w odniesieniu do realizacji celów o charakterze gospodarczym, rolnym, społecznym i środowiskowym.
- (10) Prawie 2 % światowego handlu bananami posiada certyfikat organizacji producentów sprawiedliwego handlu. Minimalne ceny w sprawiedliwym handlu ustala się na podstawie obliczenia „zrównoważonych kosztów produkcji”, które ustala się po konsultacji z podmiotami uczestniczącymi, w celu zawarcia w nich kosztów dostosowania do odpowiednich norm socjalnych i środowiskowych oraz uzyskania rozsądnego zysku, dzięki któremu producenci mogą zabezpieczyć swój byt w perspektywie długoterminowej.
- (11) Podmioty łańcucha produkcyjnego w sektorze bananów powinny uzgodnić zapewnienie sprawiedliwego podziału dochodów uzyskiwanych w tym sektorze, aby uniknąć wyzysku lokalnych pracowników,
- (11a) W odniesieniu do geograficznych dokumentów strategicznych, wieloletnich programów indykatywnych oraz dokumentów strategicznych dotyczących programów tematycznych i środków towarzyszących Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ponieważ dokumenty te uzupełniają rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 i mają zasięg ogólny. Szczególnie istotne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym z ekspertami.**
- (12) Rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1905/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- (1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 5.11.1994, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 108 z 27.4.1999, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. L 190 z 23.7.1999, s. 14.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 141 z 9.6.2010, s. 3.

Czwartek, 3 lutego 2011 r.

„Artykuł 4

Wprowadzanie w życie pomocy unijnej

Zgodnie z ogólnym celem i zakresem zastosowania oraz celami i ogólnymi zasadami niniejszego rozporządzenia, pomoc unijna jest wprowadzana w życie poprzez programy geograficzne i tematyczne określone w art. 5–16 oraz programy określone w art. 17 i 17a.”;

(2) wprowadza się art. 17a w brzmieniu:

„Artykuł 17a

Kraje AKP będące głównymi dostawcami bananów

1. Kraje AKP będące dostawcami bananów, wymienione w załączniku IIIa, korzystają ze środków towarzyszących odnoszących się do bananów. Unijna pomoc dla tych krajów ma na celu wsparcie ich procesu dostosowania w związku z liberalizacją rynku bananów w Unii w ramach WTO. Pomoc unijna jest w szczególności przeznaczana na zwalczanie ubóstwa poprzez poprawę poziomu i warunków życia rolników i zainteresowanych osób, w stosownych przypadkach małych gospodarstw, w tym poprzez zapewnianie zgodności z normami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz z normami środowiskowymi, w tym normami dotyczącymi stosowania pestycydów i narażenia na kontakt z nimi. Pomoc unijna bierze pod uwagę strategię dostosowywania tych krajów, jak również ich uwarunkowania regionalne (pod względem odległości od regionów peryferyjnych Unii oraz krajów i terytoriów zamorskich) i ukierunkowana jest w szczególności na następujące obszary współpracy:

- (a) wzmacnianie konkurencyjności sektora eksportu bananów, tam gdzie jest to proces zrównoważony, z uwzględnieniem sytuacji różnych zainteresowanych stron w łańcuchu;
- (b) działanie na rzecz zróżnicowania gospodarczego w obszarach zależnych od bananów w przypadkach, w których taka strategia jest wykonalna;
- (c) przeciwdziałanie rozległym skutkom procesu dostosowywania, które mogą być związane z zatrudnieniem i usługami społecznymi, wykorzystaniem gruntów i odnową środowiska oraz stabilizacją makroekonomiczną, lecz nie muszą ograniczać się do tych obszarów.

2. W ramach kwoty, o której mowa w załączniku IV, Komisja określa maksymalną kwotę dostępną dla każdego kraju AKP będącego dostawcą bananów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w oparciu o następujące obiektywne i wyważone wskaźniki:

- (a) wartość wymiany handlowej w zakresie bananów z Unią;
- (b) znaczenie eksportu bananów dla gospodarki danego kraju AKP oraz poziom jego rozwoju.

Pomiar kryteriów przydziału opiera się na reprezentatywnych danych z lat poprzedzających rok 2010, obejmujących okres nie dłuższy niż pięć lat, oraz na przeprowadzonych przez Komisję badaniach zawierających ocenę skutków, jakie dla krajów AKP ma umowa zawarta w ramach WTO oraz umowy dwustronne lub regionalne zawarte lub będące w trakcie zawierania między Unią i krajami Ameryki Łacińskiej, będącymi głównymi eksporterami bananów.

3. Komisja przyjmuje wieloletnie strategie wsparcia analogicznie do art. 19 i zgodnie z art. 21. Komisja dba o to, aby strategiom tym towarzyszyły geograficzne dokumenty strategiczne danego kraju i aby środki towarzyszące odnoszące się do bananów miały charakter tymczasowy.

Wieloletnie strategie wsparcia w odniesieniu do środków towarzyszących w sektorze bananów obejmują:

- (a) uaktualniony profil środowiskowy uwzględniający należycie sektor bananów danego kraju i koncentrujący się między innymi na pestycydach;

Czwartek, 3 lutego 2011 r.

- (b) informacje o osiągnięciach realizowanych w przeszłości programów pomocy w sektorze bananów;
- (c) wskaźniki oceny postępów w odniesieniu do warunków dokonywania wydatków, jeżeli jako forma finansowania zostanie wybrane wsparcie z budżetu;
- (d) oczekiwane wyniki pomocy;
- (e) harmonogram działań wspierających i oczekiwanych wydatków dla każdego kraju korzystającego z pomocy;
- (f) sposoby osiągania i monitorowania postępów w przestrzeganiu uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym podstawowych standardów MOP w zakresie prawa pracy oraz odpowiednich konwencji dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy, a także stosownych, uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym podstawowych norm środowiskowych.

Do 18 miesięcy przed datą wygaśnięcia dokonuje się oceny programu środków towarzyszących w sektorze bananów i postępów krajów, których to dotyczy, obejmującej zalecenia dotyczące wszelkich niezbędnych środków, jakie należy podjąć, i ich charakteru.”;

- (3) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

Przyjmowanie dokumentów strategicznych oraz wieloletnich programów indykatywnych

Dokumenty strategiczne i wieloletnie programy indykatywne, o których mowa w art. 19 i 20, oraz ich przeglądy, o których mowa w art. 19 ust. 2 oraz w art. 20 ust. 1, oraz środki towarzyszące, o których mowa odpowiednio w art. 17 oraz 17a, przyjmowane są przez Komisję **w drodze aktów delegowanych** zgodnie z **art. 35 i z zastrzeżeniem warunków, o których mowa w art. 35a i 35b.**”;

- (3a) art. 22 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. **Roczne programy działania są przyjmowane przez Komisję z uwzględnieniem opinii Parlamentu Europejskiego i Rady.**”;

- (3b) art. 23 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. **Jeżeli koszt takich środków przekracza 10 000 000 EUR, Komisja przyjmuje je z uwzględnieniem opinii Parlamentu Europejskiego i Rady. W przypadku środków specjalnych o kosztach poniżej 10 000 000 EUR Komisja informuje o nich Parlament Europejski i Radę w terminie miesiąca od przyjęcia decyzji.**

4. Parlament Europejski i Rada są w terminie miesiąca informowane o zmianach środków specjalnych, takich jak wprowadzenie korekt technicznych, przedłużenie okresu realizacji, realokacja środków w ramach przewidzianego budżetu, zwiększenie lub zmniejszenie budżetu o kwotę mniejszą niż 20 % budżetu początkowego, pod warunkiem że zmiany te pozostają bez wpływu na początkowe cele określone w decyzji Komisji.”;

- (4) art. 25 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pomocy Unii co do zasady nie wykorzystuje się w celu uiszczenia podatków, ceł i opłat w krajach korzystających z pomocy.”;

- (5) art. 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

Czwartek, 3 lutego 2011 r.

„1. Zobowiązania budżetowe określa się na podstawie decyzji Komisji podejmowanych zgodnie z art. 17a ust. 3, art. 22 ust. 1, art. 23 ust. 1 i art. 26 ust. 1.”;

(6) art. 31 ust. 1 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„W postępowaniach w sprawie udzielania zamówień publicznych lub zawierania umów w sprawie dotacji finansowanych na mocy programu tematycznego, określonego w art. 11–16 oraz programów określonych w art. 17 i 17a, poza osobami fizycznymi lub prawnymi kwalifikującymi się na mocy programu tematycznego lub programów określonych w art. 17 i 17a, mogą uczestniczyć wszystkie osoby fizyczne będące obywatelami kraju rozwijającego się, określonego jako taki przez OECD/DAC oraz wymienionego w załączniku II, lub osoby prawne mające siedzibę w takim kraju. Komisja publikuje i aktualizuje załącznik II na podstawie regularnych przeglądów wykazu odbiorców pomocy, sporządzanego przez OECD/DAC, oraz informuje o tym Radę.”;

(6a) art. 33 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja przekazuje sprawozdania z oceny Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie w celach informacyjnych. Wyniki są wykorzystywane przy opracowywaniu programu i przydziale środków.”;

(6b) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 35

Wykonanie przekazania uprawnień

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 17 ust. 2, art. 17a i 21, przyznaje się Komisji na okres stosowania niniejszego rozporządzenia.
2. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o nim równocześnie Parlament Europejski i Radę.
3. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych przyznaje się Komisji na warunkach określonych w art. 35a i 35b.

Artykuł 35a

Odwołanie przekazania uprawnień

1. Parlament Europejski lub Rada może w dowolnym momencie odwołać przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 17 ust. 2, art. 17a i 21.
2. Instytucja, która wszczęła wewnętrzną procedurę mającą na celu podjęcie decyzji o ewentualnym odwołaniu przekazanego uprawnienia, dokłada starań, by powiadomić drugą instytucję i Komisję w rozsądnym czasie, przed podjęciem ostatecznej decyzji, wskazując przekazane uprawnienie, które mogłoby zostać odwołane, oraz ewentualne powody takiego odwołania.
3. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna natychmiast lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych. Decyzja ta zostaje opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Czwartek, 3 lutego 2011 r.

Artykuł 35b

Sprzeciw wobec aktów delegowanych

1. Parlament Europejski lub Rada może wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego w terminie dwóch miesięcy, licząc od daty zawiadomienia.

Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten może być przedłużony o dwa miesiące.

2. Jeżeli przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1, ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyrażą sprzeciwu wobec aktu delegowanego, akt ten jest publikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i wchodzi w życie z dniem w nim określonym.

Akt delegowany może zostać opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej oraz wejść w życie przed upływem tego okresu, jeżeli zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie zamierzają wyrazić sprzeciwu.

3. W przypadku sprzeciwu wobec aktu delegowanego ze strony Parlamentu Europejskiego lub Rady wyrażonego w terminie, o którym mowa w ust. 1, akt delegowany nie wchodzi w życie. Instytucja, która wyraża sprzeciw wobec aktu delegowanego, podaje uzasadnienie tego sprzeciwu.”;

(7) art. 38 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Finansowa kwota referencyjna na wdrożenie niniejszego rozporządzenia w latach 2007–2013 wynosi 17 087 000 000 EUR.

2. Indykatywne kwoty przydzielone na każdy spośród programów, o których mowa w art. 5-10, 11-16 oraz 17 i 17a, są określone w załączniku IV. Kwoty te ustanawia się na lata 2007-2013.”;

(8) wprowadza się załącznik IIIa o treści zawartej w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;

(9) załącznik IV zastępuje się treścią załącznika II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Czwartek, 3 lutego 2011 r.

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK IIIa

Kraje AKP będące głównymi dostawcami bananów

1. Belize
2. Kamerun
3. Wybrzeże Kości Słoniowej
4. Dominika
5. Republika Dominikańska
6. Ghana
7. Jamajka
8. Saint Lucia
9. Saint Vincent i Grenadyny
10. Surinam”

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK IV

Indykatywny podział środków finansowych na lata 2007–2013 (w mln EUR)

Razem	17 087
Programy geograficzne:	10 057
Ameryka Łacińska	2 690
Azja	5 187
Azja Środkowa	719
Bliski Wschód	481
Afryka Południowa	980
Programy tematyczne:	5 596
Inwestowanie w ludzi	1 060
Środowisko i zrównoważone gospodarowanie zasobami naturalnymi	804
Podmioty niepaństwowe i władze lokalne w procesie rozwoju	1 639
Bezpieczeństwo żywnościowe	1 709
Migracja i azyl	384
Kraje AKP objęte protokołem w sprawie cukru	1 244
Kraje AKP będące głównymi dostawcami bananów	190”